

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Sophienholms Erindringer

Citation: Baggesen, Jens: "Sophienholms Erindringer", i Baggesen, Jens: *Blandede Digte. 2. Samling. - 1903*, udg. af A. Arlaud , 1889-1903, s. 181. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen05tom-shoot-workid56694/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Blandede Digte. 2. Samling. - 1903

Sig ønskende til Spøgens Perial
Et let og skönt og ædelt Ideal,
Var Schwarz som Figaro, jeg aldrig glemmer;
Og hvis paa dette Blad jeg slutter noget seent
Min Stemme til de mange Bifaldsstemmer,
Som denne Stambog har foreent —
Det kommer af, jeg gjerne tier
Med hvad jeg tænker, til engang
En Muses Dink mig hørdt indvier
Til at udføre det i Sang.

Sophienholms Erindring.

Til Musen.

Paa frue Conferentsraadinde Bruns fødselsdag.

Du, som fangen, under Tag,
Inden Kongestadens Mure,
Fra min Ankomst til i Dag
Hjertesyg og hovedsvag
Taus har maattet kuffelure,
Mig og dig til lidt Behag —
Jil paa Sagens høitidsdag,
Paa den skionne fest i Vaaren,
Da fra Pindus hid blev baaren
I Chariters farvetag
Dannemusernes Veninde,
Nordens bedste Sangerinde!
Flyv, med Orpets første Bink,
Paa den huldes Søstervink
Udløst af det skumle fængsel,

Did, hvor lys, og mild, og varm
 Tilflugt mod min Skæbnes Harm
 Venter dig med aaben Arm —
 Did, hvor alt din første Længsel
 Flygtede fra Byens Larm,
 Modens Baand og Livets Trængsel
 Til Naturens stille Barm —
 Hvor dens reene Blifke tændte
 Skienheds Lys i din Fornuft —
 Hvor i hvert et Dist, som sendte
 Dig imøde Vaarens Duff,
 Edentryllet du gienfærdte
 Himmelhimmets reene Luft —
 Hvor du natlig glemte Sorgen,
 Dvæset i en salig Slum,
 Og opvaagnet fandt hver Morgen
 Uter dit Elyfium —
 Hvor en søsterlig Veninde,
 Trykt til min Sophies Bryft,
 Ofte faae din Taare rinde
 Af en alt for himmelft Lyst —
 Hvor de høie Stovens Kroner
 Tidt i hellig Tempelflang
 Gienled af din Skulkes Toner
 Og din Frederikkens Sang —
 Hvor den glade Moders Øre,
 Bluffortrykt af Lottes Syn,
 Engles Sang alt kunde høre
 Lyttende til Idas Nyn —
 Hvor de tvende Søster-Engle,
 Dalens modne Roser nu,
 Blomftræde paa svæde Stengle,
 Knop og Knop, kun Børn endnu —
 Hvor med dem, og af! med hende,
 Som til deres Hiem hos Gud